

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 10. decembra 2014. godine
Ref. br.: RK738/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI85/14

Podnosilac

Gafurr Osmani

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova,
Rev. br. 269/2013, od 9. decembra 2013. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Gafurr Osmani (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) sa prebivalištem u Prizrenu.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 269/2013 od 9. decembra 2013. godine, koja mu je uručena 22. januara 2014. godine.

Predmetna stvar

3. Podnosilac zahteva tvrdi, da je gore navedenom presudom povređeno pravo na pravično i nepristrasno suđenje garantovano članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) jer: *“su redovni sudovi sve tri instance imali zakonsku i ustavnu obavezu da u mom slučaju primene zakonske odredbe Zakona o radu koji je bio na snazi pre rata na Kosovu”*.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 14. maja 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 10. juna 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI85/14 imenovao sudiju Roberta Carolana za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI85/14, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Takođe, 10. juna 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registrovanju zahteva i poslao kopiju Vrhovnom sudu.
8. Dana 15. septembra 2014. godine, predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI85/14 imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca umesto sudije Roberta Carolana.
9. Dana 16. septembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 8. novembra 2011. godine, Opštinski sud u Suvoj Reci je doneo presudu (C. br. 321/06), kojom je tužbeni zahtev podnosioca da se poništi obaveštenje o prekidu radnog odnosa, odbijen kao neosnovan.
11. Protiv presude Opštinskog suda u Suvoj Reci, podnosilac zahteva je uložio žalbu zbog bitnih povreda parničnog postupka, pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnih odredaba.

12. Dana 19. juna 2013. godine, Apelacioni sud Kosova u Prištini je doneo presudu (CA. br. 2910/2012) kojom je žalba podnosioca zahteva odbijena kao neosnovana, a presuda Opštinskog suda u Suvoj Reci potvrđena.
13. Podnosilac zahteva je podneo reviziju zbog bitne povrede odredaba postupka i povrede materijalnih odredaba. Podnosilac zahteva je, *inter alia*, istakao: *“Rešenje prvostepenog i drugostepenog suda su u suprotnosti sa materijalnim odredbama na štetu tužioca, a pogrešna primena materijalnog prava je uticala da i presuda bude nezakonita. Ovaj zaključak zasnivam na činjenici da je tužilac imao ugovor o stalnom radnom odnosu. Dakle, po tom ugovoru, na osnovu Zakona o radu iz 1989. godine i Zakona o radu iz 1977. godine sa odgovarajućim amandmanima, koji su na osnovu Uredbe UNMIK-a br. 1999/24 bili na snazi do stupanja Zakona o radu Republike Kosovo, br. 03/L-2012 u decembru mesecu 2010. godine, Sud je bio dužan da podrži zaštitu zakonitosti u ovoj stvari i da se osloni na zakonske odredbe koje su bile na snazi, a ne na osnovu uredbi i administrativnih uputstava koja su bila u suprotnosti sa odredbama ovih zakona.”*
14. Dana 9. decembra 2013. godine, Vrhovni sud je doneo osporenu presudu (Rev. br. 269/2013) i odbio reviziju podnosioca zahteva kao neosnovanu.
15. U obrazloženju navedene presude, navedeno je, *inter alia*: *“... pobijena presuda sadrži pravilnu primenu odredaba parničnog postupka i materijalnog prava, i da sadrži dovoljno razloga i relevantnih činjenica koje prihvata i ovaj sud. Ovo iz razloga što su na osnovu člana 1 Uredbe 1999/24 utvrđeni zakoni koji su na snazi na Kosovu. Na osnovu člana 1 pod a) zakoni na snazi na Kosovu su utvrđeni i Uredbe koje objavljuje Specijalni predstavnik Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija i dopunski instrumenti koji su doneseni u skladu sa njima”.*
16. Vrhovni sud je pomenuo i da: *“shodno odredbi člana 6 Uredbe o ustanovljenju administrativnog odseka za nauku i obrazovanje, br. 2001/11 od 03. marta 2000. godine predviđeno da aktuelna Uredba zamenjuje svaku odredbu primenljivog zakona koji nije u skladu sa njom, dok je Administrativno uputstvo odseka za nauku i obrazovanje, DES (I) 4/2000 doneto u skladu sa ovom Uredbom”.*

Navodi podnosioca

17. Podnosilac zahteva tvrdi da je povredeno njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje, garantovano članom 31. Ustava. On posebno tvrdi da *“su redovni sudovi sve tri instance imali zakonsku i ustavnu obavezu da u mom slučaju primene zakonske odredbe Zakona o radu, koji je bio na snazi pre rata na Kosovu”.*
18. Pored toga, podnosilac zahteva tvrdi da: *„zahteva ukidanje odluka redovnih sudova, jer povređuju pravo na pravično i nepristrasno suđenje, kao što je predviđeno članom 31. Ustava. Podnosilac je zahtevao sudsku zaštitu, odnosno ostvarenje njegovih prava na osnovu zakona koji su bili na snazi kada su javni organi prekršili njegova prava raskidom ugovora o radu. Sudovi su, nakon više od 10 godina odlučili na štetu podnosioca zahteva, oslanjajući se na*

zakonske odredbe aktuelnih zakona, a ne na zakone koji su bili na snazi u periodu kada je došlo do povrede”.

Ocena prihvatljivosti

19. Sud primećuje da je, kako bi bio u stanju da reši žalbu podnosioca zahteva, potrebno da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

20. S tog aspekta, Sud se poziva na član 113.7 Ustava koji predviđa da:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

21. Sud se takođe poziva i na član 48. Zakona koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

22. Sud takođe uzima u obzir i pravilo 36. (1) c) i 36. (2) Poslovnika o radu koji predviđa da:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve:

(...)

(c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan

36 (2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili

(b)) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

c) da podnosilac zahteva nije žrtva kršenja prava zagantovanih Ustavom, ili

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

23. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva uložio tužbe i žalbe pred svim instancama redovnog sudstva i tako iscrpeo sva pravna sredstva, kao i da je ovlašćeno lice da podnese zahtev Sudu u skladu sa članom 113.7 Ustava.

24. Što se tiče tvrdnji podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], Sud primećuje da podnosilac zahteva nije objasnio kako i zašto je ovo posebno ustavno pravo povređeno osporenim

odlukom, navodno presuđeno "*primenjivanjem sada važećih zakona, a ne zakona koji su bili primenjivi u vreme kada se desila navodna povreda*".

25. Sud primećuje da pravo na pravično i nepristrasno suđenje sadrži brojne elemente i predstavlja ključnu komponentu u zaštiti osnovnih pojedinačnih prava od povreda potencijalno vršenih na osnovu odluka sudova ili javnih vlasti.
26. S tim u vezi, Sud se poziva na član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, koji jasno predviđa da:
 1. "*Svakom se garantuju jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*"
27. Član 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP) takođe predviđa da:

"Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama (...) ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona."
28. U ovom kontekstu, podnosilac zahteva ne objašnjava tačno kako i zašto navod "*primenjivanje odredaba zakona na snazi*" argumentuje ustavnu povredu njegovih osnovnih prava i pravičnog suđenja.
29. Pored toga, gorenavedeno opširno citiranje odluke Vrhovnog suda pokazuje da osporena odluka pruža obimno i jasno obrazloženje o činjenicama slučaja i njenim nalazima.
30. Štaviše, nezadovoljstvo odlukom ili samo pomenuti članove ili odredbe Ustava nije dovoljno da podnosilac zahteva izgradi tvrdnju o ustavnoj povredi. Kada navodi ustavne povrede, podnosilac zahteva mora da pruža uverljiv i dobro obrazložen argumenat da bi zahtev bio osnovan (vidi slučaj KI186/13, *podnosilac Energetska korporacija Kosova*, Rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2014. godine).
31. Sve u svemu, podnosilac zahteva nije dokazao da su mu redovni sudovi, navodno, presuđivanjem "*na osnovu odredaba sada primenjivih zakona*", povredili ustavna prava.
32. Zapravo, Sud ne razmatra odluke redovnih sudova po pitanju zakonitosti, niti razmatra pitanje tačnosti činjenica, samo ukoliko postoji jasna i ubedljiva činjenica da su takve odluke donete na očigledno nepravičan i arbitraran način.
33. Štaviše, nije dužnost Suda da odlučuje da li su redovni sudovi pravično razmatrali argumente podnosioca u rešavanju pravnih pitanja. Ovo je isključivo nadležnost redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava. (vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1999-I).

34. Dužnost Ustavnog suda je da utvrdi da li su tokom postupaka pred redovnim sudovima, sudovi povredili bilo koja osnovna prava garantovana Ustavom.
35. Kao rezultat, Sud nalazi da zahtev podnosioca ne ispunjava uslove prihvatljivosti, jer podnosilac zahteva nije uspeo da potkrepi svoje tvrdnje i dostavi potkrepljujuće dokaze o navodnoj ustavnoj povredi osporenim odlukama.
36. Prema tome, u skladu sa pravilom 36. (2) b) i d) Poslovnika o radu, zahtev podnosioca treba proglasiti kao očigledno neosnovanim.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36. (2.) b) i d) Poslovnika o radu, 16. septembra 2014. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani